

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/216/2019
Identifikačné číslo spisu:	4216209936
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lalič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4216209936.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Z. D., bývajúcej v H., K.Á. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Elenou Szabóovou, advokátom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 7, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska 71, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 14 C 240/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2019, sp. zn. 9 Co 162/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno rozsudkom z 11. októbra 2017, č. k. 14 C 240/2016-94, návrh žalobkyne na prerušenie konania a žalobu o náhradu škody zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa nepreukázala základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a to existenciu nezákonného rozhodnutia formou jeho zrušenia a nesprávneho úradného postupu pri vyrubovaní súdneho poplatku za podanú žalobu a podané odvolanie.

2. Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 31. januára 2019, sp. zn. 9 Co 162/2018, napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa rozvláčne 14-stranové dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzovala z porušenia práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces, ktoré videla v nedostatočne zistenom skutkovom stave veci a v nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Preto navrhla, aby dovolací súd tento rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa nevyjadrila k podanému dovolaniu žalobkyne, ktoré jej bolo doručené okresným súdom.

5. Najvyšší soud Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa zastúpená advokátkou, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že jej dovolanie treba odmietnuť z nasledovných stručných dôvodov.

6. Z obsahu podaného dovolania sa dá vyvodiť v zmysle § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p., že dovolateľka uplatnila dovolací dôvod podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľky, že sa súd dopustil vady zmätočnosti alebo nepreskúmateľnosti rozhodnutia, či nedostatočne zisteného skutkového stavu, ale rozhodujúci je záver dovolacieho súdu, že k uvedenej vade skutočne došlo.

8. K námietke žalobkyne o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že tieto pochybnosti nie sú doložené žiadnymi konkrétnymi tvrdeniami či dôkazmi, vzťahujúcimi sa k danej veci. Odvolací súd sa dostatočným spôsobom vyjadril k predmetu konania, keď zdôraznil, že súdom rozhodujúcim o náhrade škody neprislúcha preskúmať správnosť skôr vydaných rozhodnutí (a to ani prejudiciálne), a preto nemôžu ani uplatniť vlastnú úvahu o nezákonnosti tohto rozhodnutia, pokiaľ príslušným orgánom nebolo zrušené pre rozpor s právnymi predpismi. Podmienka predchádzajúce zrušenia rozhodnutia je totiž základným predpokladom úspechu žaloby na náhradu škody. Činnosť súdu vo veciach súdnych poplatkov treba odlišovať od civilného súdneho konania; rozhoduje ako samostatný orgán oprávnený vykonať poplatkový úkon a pre konanie v týchto prípadoch iba premerane súčasne použije Civilný sporový poriadok i predpisy o konaní vo veciach daní a poplatkoch (§ 14 zákona o súdnych poplatkoch). Nasvedčuje to tomu, že toto konanie je právo regulovaným procesným postupom odlišným od výkonu kompetencie súdnictva zakotvenej v čl. 142 ods. 1 ústavy.

9. Možno tak uzavrieť, že dovolaním napadnutý rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval súd prvej inštancie ako aj odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých odvolací súd vyvodil svoje právne názory, sú dostatočne vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti tiež to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú kompletizujúcu jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII). Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013).

10. Z vyššie uvedených dôvodov žalobkyňa si musela byť vedomá toho, aké dôkazy je potrebné súdu predložiť pre dosiahnutie úspechu v konaní. Dovolací súd preto dospel k záveru, že skutočnosť, že žalobkyňa nepredložila a nenavrhla v pôvodnom konaní súdu potrebné dôkazy, ktoré navrhnúť mohla, nespôsobila porušenie jej práva na spravodlivý proces, čo znamená, že súdy jej neznemožnili nesprávnym procesným postupom, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

11. Preto dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

12. Žalobkyňa v tomto konaní nemala úspech a žalovanej žiadne trovy nevznikli, preto dovolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (§ 453 ods. 1 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.